

עמותת "הורות משותפת=טובת הילד"

חישוב מזונות ומדור ילדים בבתי המשפט לענייני משפחה

גיא רוה

ספטמבר 2026

לקראת פתיחת שנת המשפט החדשה, ומתוך מטרה ליצור אחידות רבה יותר בפסיקת מזונות הילדים וכדי לצמצם את הוידוים המרים בין ההורים על גב הילד, בחרנו לעדכן ולהרחיב את נייר העמדה שלנו מחודש מאי האחרון.

מעיון בפסקי דין עדכניים, לצד פוסטים רבים אשר עולים בקבוצת הפייסבוק שלנו, אנו רואים שכיום יותר ויותר הורים מגיעים להסכמות לגבי חלוקת זמני שהות. הכי טוב.

אך הדיון על המזונות נותר הנושא הרגיש, הבעייתי, בו ההורים מתקשים להגיע להסכמות. לצערנו, בצדק. ומדוע?

דרך העבודה לקביעת סכום המזונות אינה אחידה, ומשתנה בין בתי המשפט השונים, ושופטי המשפחה השונים. הן ההורים והן אנשי המקצוע שהם שוכרים את שירותיהם, לא בהכרח יודעים תחת הפסיקה הנוכחית כיצד ראוי ונכון לקבוע את סכום המזונות המתאים.

עובדה זו גורמת לכך שיותר ויותר הורים מגיעים לפתחו של בית המשפט. וחבל שכך.

ככל ששופטי בתי המשפט לענייני משפחה יפסקו את סכום מזונות הילדים בדרך 'נכונה' (בהתאם לפסיקות מנחות של בתי המשפט המחוזיים), מנומקת, ברורה ושיקופה, כך נחוה אחידות בפסיקה, ואז הן לעורכי הדין והן להורים תהיה יותר הבנה וודאות לגבי הסכומים שנפסקו.

כתוצאה מכך יש סיכוי טוב שיפתחו משמעותית מצבי הסלמה והתכתשויות בין הצדדים, ותמנע הימשכות של הליכים משפטיים שאינם מיטיבים עם ההורים וילדיהם.

ההורים אף יוכלו להגיע להסכמות בגישור (ואף בעצמם) לגבי סכום המזונות המתאים לתא המשפחתי הייחודי שלהם, ללא צורך בפתיחת הליך משפטי.

ראו למשל החלטה ופסק דין **שגויים** שפורסמו רק לאחרונה: כבוד השופט בראון בתלה"מ [37284-02-26](#) שמשום מה לא פועל לפי בע"מ 919/15, ופסק הדין של כבוד השופט ארנון בתלה"מ [7383-05-23](#) בו החישוב שגוי מתמטית.

לכן, בחרנו להסביר, שוב, בהרחבה ובאופן עדכני, את דרך החישוב הנוכחית למזונות ומדור ילדים בהתאם לפסיקות בתי המשפט המחוזיים. זאת, גם במקרים בהם הילד מתחת לגיל קו הצדק (6) וגם במקרים שהילד מעל גיל 6.

עמותת "הורות משותפת=טובת הילד"

הקדמה:

עיקרון העל המנחה את שופטי בתי המשפט למשפחה (גם) בחישוב מזונות ילדים הוא להתייחס לטובתו הספציפית של כל ילד וילד, בכל תא משפחתי על המאפיינים שלו, כעולם ומלואו.

בתי המשפט המחוזיים הם אלו שיוצקים תוכן להלכת בית המשפט העליון בבע"מ 919-15 למזונות ילדים מעל גיל 6 מחודש יולי 2017, מתווים ומנחים את שופטי בתי המשפט לענייני משפחה בדרך חישוב מזונות ומדור הילדים.

בהסברים שלנו אנו כמובן לא מציעים ולא מקדמים דרך אחרת. זוהי לא המטרה שלנו. אנו מבקשים להסביר ולהנגיש את דרך החישוב כיום, ולחדד מספר נושאים שלטעמנו יש לקדם.

מתווה לשופטי משפחה ולעורכי הדין לקביעת מזונות הילד:

א. מתחת לגיל 6:

1. יש לקבוע את חלוקת זמני השהות בתא המשפחתי. יש לבחון כיצד להתייחס לימים ללא לינה.

2. יש לקבוע את צרכי הילד ההכרחיים (הסכום המקובל כיום בפסיקה הוא 1,600-1,900 ש"ח).

3. מתחת לגיל 6 הכנסות ההורים אינן רלוונטיות. אך גם כאשר הילדים מתחת לגיל 6 השופטים בוחנים וקובעים את ההכנסה של כל הורה, והיחס ביניהן, והרי מעל גיל 6 זהו כן פרמטר שמשפיע על קביעת סכום המזונות. להכנסת האם יש להוסיף את קצבת הילדים. להכנסת כל הורה יש להוסיף כל הכנסה חודשית נוספת שיש להורה מכל מקור.

4. לחשב את תשלום המזונות השוטף עבור צרכי ההכרחיים של הילד: יש להפחית מסכום צרכי הילד את הסכום שהאב משלם באופן ישיר כאשר הילדים אצלו.

5. חישוב מדור: בדרך דומה, במידה ולא יש תשלום מדור, יש לחשב את סכום המדור. לגזור מסכום המדור את חלקם של הילדים (30% לילד אחד, 40% לשני ילדים וכו'), כאשר גם כאן על האב לשלם רק עבור הימים שהילד נמצא אצל האם. סכום החזקת המדור ברוב המחוזות כבר כלול בצרכי הילד.

6. לרשום להורים בסוף פסק הדין/ההחלטה מה כלול בסכום המזונות. בעיקר את נושא הביגוד הנפיץ.

7. לאור זאת שבע"מ 919/15 לא שינה דבר עבור ילד מתחת לגיל 6, לרשום/לקבוע שכל אחד מההורים ישלם מחצית ("מחציות") מתשלומי ההוצאות המשתנות (חינוך ובריאות).

עמותת "הורות משותפת=טובת הילד"

ב. מעל לגיל 6:

1. יש לקבוע את חלוקת זמני השהות בתא המשפחתי. יש לבחון כיצד להתייחס לימים ללא לינה.
2. לקבוע את צרכי הילד **המלאים** (הסכום המקובל כיום בפסיקה הוא 1,800-2,600 ש"ח). בחלק מהמקרים תהיה חלוקה של הצרכים המלאים לצרכים תלויי שהות ושאינם תלויי שהות.
3. כאמור, מעל גיל 6 יחס שכר ההורים (סעיף 3 לעיל) הוא כן פקטור בקביעת סכום המזונות.
4. לחשב את סכום המזונות בהתאם לנוסחה המקובלת כיום בפסיקה לאחר פרסום בע"מ 919/15. **החישוב הוא דו שלבי**: כמה על הורה א' להשלים להורה ב' בהתאם ליחס שכר ההורים, כמה על הורה א' להשלים להורה ב' בהתאם ליחס חלוקת זמני השהות, כאשר סכום המזונות יהיה **ההפרש** בין שני הסכומים.
5. לרשום להורים בסוף פסק הדין/ההחלטה מה כלול בסכום המזונות. מה כלול בצרכים תלויי שהות ומה כלול בצרכים שאינם תלויי שהות. בעיקר את הנושא הנפיץ של הביגוד.
6. לחשב את תשלום המדור: לקחת מדור **אחד** ממוצע, המתאים לתא המשפחתי, למספר הילדים, ולאזור המגורים, ואז: בשלב ראשון לגזור ממנו את חלקם של הילדים, ובשלב השני לחשב באותו אופן, חישוב דו שלבי, כמו חישוב מזונות הילדים.
7. לקבוע את יחס תשלום ההוצאות המשתנות (חינוך ובריאות): היחס יהיה חצי חצי ("מחציות") על כל הורה, או בהתאם ליחס ההכנסות בין ההורים, ראוי עם הפחתה מסוימת והרי כלכלית את החישוב יש לעשות לאחר תשלום המזונות/קבלתם.

מה כלול בסכום המזונות תחת הצרכים השונים?

צרכים הכרחיים מקובלים: צרכי מינימום כגון מזון, ביגוד והנעלה בסיסיים, חינוך פורמלי, ביטוח בריאות ותרופות שגרתיות. בנוסף, הצרכים ההכרחיים כוללים גם את חלקם היחסי של הקטינים בעלות המדור של האם. שכר הדירה ועלות החזקת הדירה.

צרכים מלאים: הצרכים ההכרחיים + נופש, תרבות ופנאי, טיולים ובילויים.

הלכת ורד: אם מדובר בכמה ילדים במשפחה חופפים חלק מסכום הבסיס כך שהסכום הכולל פוחת.

הסבר בהרחבה לחישוב המזונות:

בתי המשפט המחוזיים קבעו שעל השופט היושב בדיון לחשב את סכום המזונות בהתאם לנוסחה שהתגבשה בפסיקה, וכי חשוב להציג את נוסחת החישוב לצד הסבר קצר לדרך החישוב כך שהצדדים יוכלו להבין כיצד הגיע בית המשפט לסכום שנקבע - והכל בהתאם לתקנות (תקנה 129(ב) לתקנות סדר הדין האזרחי, תשע"ט-2018) ולפסיקה (כבוד השופט שילה, סעיף 14 בעמ"ש 42627-04-24).

עמותת "הורות משותפת=טובת הילד"

ואז, כפי שקבע בית המשפט העליון, בצדק רב, אין חובה להיצמד לנוסחה הנוקשה. לכל שופט יש את שיקול הדעת השיפוטי לקבוע את הסכום המתאים והראוי לעמדתו בתא המשפחתי שלפניו, כאשר שיקול העל המנחה אותו הוא טובת הילד ורווחתו בבתי שני ההורים. השופט אף נדרש להסביר את הסיבות שהביאו אותו להחליט אחרת, כלומר לפסוק בשונה מהנוסחה, להוריד או להעלות את סכום המזונות, להטיל חלוקה שונה בהוצאות הנלוות וכיוצא באלה.

באילו מקרים יסטה בית המשפט מהנוסחה? בעיקר במקרים בהם קיימים פערים מהותיים מאוד בהכנסות ההורים ו/או מקרים בהם כל או מרבית נטל הגידול הוא על הורה אחד.

כבוד השופט שרעבי מציין [בעמ"ש 37107-09-25](#) (מחוזי חיפה, סעיף 52, מיום 15.03.2026):

"ניתן לומר ככלל, כי הנוסחה לחישוב מזונות מהווה נקודת מוצא וברירת מחדל אך היא נסוגה כאמור בפני נסיבות קונקרטיות המצדיקות סטייה (בעיקר פערים בזמני השהות ו/או בהכנסות הפניות)".

נציין שיש גם מקרים נוספים אותם שוקל השופט אשר קשורים בדקויות של חלוקת זמני השהות בין ההורים ובמצבו האישי של כל אחד מההורים, אך הם כמובן פחות מהותיים: כאשר אחד ההורים לוקח את הילדים לא מהמוסד החינוכי אלא אחר הצהריים מבית ההורה האחר, כאשר לאחד מההורים יש בן זוג נוסף והם חיים יחדיו, מספר ילדים מסבב ב' או כל סיבה אחרת שנראית לשופט. זוהי הפרוגטיבה של השופט.

דוגמא מספרית:

נצרף דוגמא מספרית להסברים המילוליים בנייר עמדה זה, ונשתמש בה בסעיפים המתאימים.

להורים 3 ילדים. אחד מתחת לגיל 6 ושני ילדים מעל גיל 6. יחס שכר ההורים הוא 65% לאב ו 35% לאם. חלוקת זמני השהות בתא המשפחתי במחזור של שבועיים היא 8 ימים אצל האם ו 6 ימים אצל האב. ובקיצור 6/8. 57% אצל האם ו 43% אצל האב.

סכום הצרכים ההכרחיים עבור הילד **שמתחת לגיל 6** הוא 1,600 ש"ח. הטווח המקובל כיום בפסיקה עבור צרכי הילד הוא 1,600-1,900 ש"ח, וכמובן שיש גם מקרי קצה למטה ולמעלה, וכמובן שיש לבחון כל מקרה לגופו.

סכום הצרכים המלאים של כל אחד מהילדים **מעל גיל 6**, אשר בדוגמא שלנו מתגוררים בשני הבתים בזמני שהות רחבים, הוא הסכום הנפוץ כיום בפסיקה, 2,250 ש"ח לילד. הטווח המקובל כיום בפסיקה הוא רחב, כ- 1,800-2,600 ש"ח, וכמובן שיש לבחון כל מקרה לגופו.

בדוגמא, לשם הנוחות בלבד, נתעלם מהלכת ורד (בהתאם לה סכום צרכי הילד יורד עם ריבוי מספר הילדים בבית).

* נציין שכאשר זמני השהות אינם רחבים, צרכי הילד מעל גיל 6 המקובלים בפסיקה נמוכים יותר כמובן. 1,600-2,000 ש"ח.

עמותת "הורות משותפת=טובת הילד"

כבוד השופט ויצמן הסביר ב**עמ"ש 36635-10-23** (סעיף 23) שיש **חובה להפריד בין סכום צרכי הילד ההכרחיים עד גיל 6 ובין סכום הצרכים המלאים מעל גיל 6**. זה כמובן בסיסי והרי מדובר על **צרכים שונים: הכרחיים מול מלאים**, אך לאור זאת שמספר שופטים עשו לעצמם 'חיים קלים' ולא ביצעו הפרדה בחישוב, בחר כבודו, בצדק רב, להדגיש נושא זה.

האם כיום יש כזה דבר 'סכום מינימום למזונות'? 'סכום מזונות מקובל'?

לא! חשוב להבדיל בין צרכי הילד (הכרחיים לעומת מלאים) וסכום המזונות עצמו. כיום אלו שני דברים שונים לחלוטין.

מעל גיל 6 בפסיקה ישנו טווח צרכים מקובל עבור הילד, **להבדיל** מסכום המזונות. ועל מנת לקבוע את סכום המזונות עצמו יש לבחון כל מקרה ומקרה לפי שכר ההורים וחלוקת זמני השהות.

גם מתחת לגיל 6 אין כזה דבר 'מזונות מינימום' או 'מזונות מקובלים'. מתחת לגיל 6 מדובר על צרכים הכרחיים בלבד, ומהם נחשב את סכום המזונות בהתאם לחלוקת זמני השהות.

לצערנו הרב, יש עדיין שופטים ועו"ד למשפחה שלא עושים אבחנה חשובה זו. עו"ד למשפחה רבים עדיין מפרסמים באתר שלהם סכומים 'מקובלים' עבור 2 ילדים או 3 ילדים, למרות שברור שזהו מידע שגוי ולא מקצועי.

הבעיה היא שההורים בהליכי גירושין קוראים, רואים מידע באתר עו"ד למשפחה וחושבים שהוא נכון, אך לא יודעים שהמידע שגוי ומיושן. מכאן הדרך לאי הסכמות בגישור קצרה היא.

כיצד מחושב סכום מזונות ילד מתחת לגיל 6:

עלינו לבדוק (רק) שני פרמטרים:

1. מהי חלוקת זמני השהות בתא המשפחתי.

2. מהו סכום צרכי הילד ההכרחיים של הילד הנדון. כאמור, כיום הסכום המקובל בפסיקה הוא 1,600-1,900 ש"ח.

ומה לגבי שכר ההורים? לא רלוונטי. תחת ההלכה הדתית, הכנסות ההורים לא רלוונטיות לחישוב סכום המזונות, והשופטים אף מציינים זאת בהחלטות למזונות זמניים. ועדיין, השופטים ירשמו את הכנסות ההורים, והרי השכר של שני ההורים הכרחי לחישוב מזונות הילד מעל גיל 6.

חשוב לדעת ולהשתמש: בהתאם לפרשנות הנוכחית להלכה הדתית, מתחת לגיל 6 על האב לשלם את מלוא הצרכים ההכרחיים של הילדים, אך **התשלום עבור המזונות והמדור כאחד יחושב רק עבור זמני השהות שהילדים אצל האב**. בזמני השהות של האב עם הילדים הוא הרי משלם באופן ישיר את הוצאות הילדים.

בכל חלוקה של זמני שהות או רק בזמני שהות רחבים?

עמותת "הורות משותפת=טובת הילד"

ההתחשבות בזמני השהות לחישוב המזונות והמדור נכונה מתמטית וכלכלית, ומחויבת מציאות לא רק בזמני שהות שווים/רחבים אלא לכל המקרים. זאת, גם כאשר זמני השהות מצומצמים יותר.

בכל מקרה בו האב ישלם לאם עבור צרכי הילד גם בימים שהילד עימו, יהיה כאן **תשלום עודף על ידי האב**.

ומה הסכום שיש להפחית? מתמטית, הסכום שיש להפחית מצרכי הילד שנקבעו הוא כמובן הסכום שהאב משלם ישירות בזמני השהות שלו עם הילדים. במידה וחלוקת זמני השהות היא 8/6, הרי שעל האב להשלים לאם 57%. במידה וחלוקת זמני השהות היא 10/4, הרי שעל האב להשלים לאם 71.43%. פשוט וקל. כיום, לצערנו, לא כל השופטים נוהגים כך.

נניח וסכום הצרכים ההכרחיים הוא 1,600 ש"ח. חלוקת זמני השהות 10/4. כאמור, האב צריך להשלים לאם 71.43% (10/14) מ 1,600 ש"ח. 1,143 ש"ח. במידה והשופט לא יתחשב בזמני השהות אצל האב, ויקבע שעל האב להעביר לאם את מלוא ה 1,600 ש"ח, הרי במצב זה האב משלם באופן ישיר בימים שלו סכום של 457 ש"ח ($1,600 * 28.57\%$) וגם מעביר לאם סכום של 1,600 ש"ח. כך 'יוצרים' **תשלום ביתר**.

נציין שדרך חישוב שכזו, בה יש התחשבות בזמני השהות של האב בכל מקרה, מעבר להיותה נכונה מתמטית, יש בה על מנת לצמצם מקרים של 'אבות נעלמים לילדיהם'.

דברי פרופ' שיפמן מתוך דו"ח הוועדה בראשה עמד:

"אמנם יש הטוענים שהצעתנו תשמש תמריץ מלאכותי לגברים להרחיב את ימי הטיפול בילד כדי לצמצם את חבותם במזונות. אך נראה לנו שכאן יחול הכלל ש"מתוך שלא לשמה יבוא לשמה", ואם באמת ובתמים מבקש האב להקדיש זמן רב יותר לילד, והדבר הוא לטובת הילד, אין אלא לברך על כך. כמובן יש לתת את הדעת לחשש של מאבק שלא בתום לב. זה חשש שלא קל להתגבר עליו מראש ואף ועדת שניט נתנה עליו את דעתה".

[פסק הדין בעמ"ש 36635-10-23](#) של כבוד השופט ויצמן (מחוזי מרכז מיום 02.07.2024, סעיף 24) עושה לנו סדר לנושא חישוב מזונות ילדים, ובין היתר **חוזר ומסביר שמתחת לגיל 6 יש להפחית את ההוצאות עבור הילד, מזונות ומדור כאחד, שהאב מוציא באופן ישיר. ראו גם בפסק דין נוסף של כבודו רמ"ש 78829-12-24 (מיום 19.01.2025, סעיף 15).**

ובדוגמא שלנו: התשלום יהיה סכום צרכי הילד שנקבע (1,600 במקרה שלנו) + עלות המדור לילד ($2,000/3=666.66$) - כי את שני הסכומים האלו מחשבים באותה הדרך - כפול אחוז הזמן בו הילדים שוהים אצל האם. $1,292$ ש"ח $= (1,600 + 666.66) * 0.57$.

ומה לגבי הוצאות משתנות (חינוך ובריאות)?

בע"מ 919/15 לא שינה את הפסיקה עבור ילדים מתחת לגיל 6, ולכן החלוקה לגבי ההוצאות המשתנות (חינוך ובריאות) היא עדיין חצי חצי ("מחציות"). לכן גם עדיין מדברים על סכום הצרכים ההכרחיים בלבד.

עמותת "הורות משותפת=טובת הילד"

מזונות ילד מעל לגיל 6:

בהתאם להלכה שנקבעה בבע"מ 919/15, כאן עלינו לבדוק כבר **שלושה** פרמטרים:

1. יחס הכנסות מכל מקור שהוא: משכורת ברוטו לאחר ניכויי חובה וכן הכנסה חודשית מכל מקור שהוא. למשל, אם להורה יש בבעלותו דירה להשקעה או חסכון כספי גדול שמניב תשואה חודשית, יש להתחשב בכך בקביעת ההכנסות החודשיות שלו.

את קצבת הילדים יש להוסיף להכנסת ההורה המקבל אותה. לרוב האם.

במקרים בהם מחושבת ההכנסה הפנויה, יש שופטים שיורידו משכר ההורה את מלוא עלות המדור שההורה משלם, ויש שופטים שיורידו רק את סכום חלקו של ההורה בעלות המדור (ללא חלקם של הילדים). יש שופטים שיורידו גם סכום מינימלי למחיית ההורה, ויש שלא.

מצב זה של חוסר אחידות רק מגביר את הכאוס! גם תחת העיקרון של כל תא משפחתי לגופו ראוי היה שתהיה פסיקה אחידה יותר, דבר שעשוי להביא יותר הורים לסיים הליכי גירושין בגישור ולא בהגעה לבתי המשפט.

האם ראוי בכלל לעבוד בדרך של הכנסה פנויה של ההורה?

במקרים רבים דרך זו יוצרת עיוות. יש שופטים שכבר הבינו זאת. ראו בנושא זה את פסק דינו של כבוד השופט שקד ב**תמ"ש 57303-07-25** (סעיף 32) בו לא נעשה חישוב של הכנסה פנויה (בצדק), אלא ניתן ביטוי לעובדה כי לאב דירה ושללם אין.

במידה ומתקבלת עזרה מההורים, האם נוסיף את הסכום להכנסת ההורה?

לא. עזרה מההורים, גם אם היא חודשית, לרוב לא נחשבת כתוספת להכנסת ההורה. אף אחד לא יכול להבטיח שהעזרה תהיה עד שקטן הילדים יגיע לגיל 18.

כיצד נתייחס להלוואות שלקח הורה בחישוב הכנסתו?

לעיתים, אחרי הפרדת הבתים, יש הוצאות חד פעמיות כגון קניית רכב, קניית ריהוט ומוצרי חשמל, תשלום לעו"ד וכו'. הלוואות קצרות מועד אלו לרוב לא יילקחו בחשבון בחישוב ההכנסה הפנויה, והרי בדרך כלל הן למספר שנים קטן לעומת תשלום המזונות שהוא למספר שנים קדימה. אם ישנה הלוואה מסוימת לטווח ארוך (נניח עד שהילד הקטן מגיע לגיל 18) השופט יכול כמובן לבחור להתחשב בה, לצד הסבר על בחירתו.

במידה והשופטים היו מאשרים הלוואות קצרות טווח שכאלו כדבר שבשגרה, ומפחיתים את התשלום החודשי בחישוב ההכנסה הפנויה, היה כאן פתח למצב בו כל הורה בהליך גירושין ייקח הלוואות על מנת לצמצם את הכנסתו הפנויה.

ראו בנושא זה את פסק דינו של כבוד השופט רמי בזה ב**תלה"מ 7897-02-23**. האם כבוד השופט בזה היה צריך להתחשב בהלוואה של האם בחישוב ההכנסה הפנויה שלה? לטעמי **לא. מדובר על הסתכלות כלכלית שגויה, שיש לה השפעה על חישוב ההכנסה הפנויה, ומכאן על המזונות והמדור.**

עמותת "הורות משותפת=טובת הילד"

2. סכום צרכי הילד המלאים המתאימים לתא המשפחתי, שנלמד משכר ההורים, מקום המגורים, ורמת החיים טרם הפרידה.

3. חלוקת זמני השהות בתא המשפחתי. ראוי לציין שני דברים לגבי קביעת חלוקת זמני השהות לחישוב המזונות:

א. כיום ישנן פסיקות (בעיקר של כבוד השופט מטלין וגם של כבוד השופט מורן ואלך-ניסן) אשר קובעות שכאשר הילדים עם הורה פעמיים באמצע השבוע ללא לינה, לחישוב זמני השהות לקביעת המזונות זה ייחשב ליום אחד. גם מחוזי אישר למעשה פסיקה זו [בעמ"ש 29755-02-23](#) (מחוזי מרכז מיום 09.02.24).

ב. במקרים בהם הילד אצל הורה בסוף שבוע ללא לינה ביום שבת, משום מה טרם ראינו פסיקה שמתייחסת לנושא ומתחשבת בזה לחישוב זמני השהות. הילד הרי נמצא בבית ההורה מהבוקר עד הערב. וביום שבת לרוב יש כמובן הוצאות גבוהות יותר מיום 'רגיל'. גם לאוכל וגם לבילויים.

כאשר היחסים בסעיפים 1 ו 3 לעיל אינם שווים, עלינו לחשב כמה על הורה א' להעביר להורה ב'. החישוב מעל גיל 6 הוא כבר לא מגדרי.

דרך החישוב לצרכים השונים של ילד מעל גיל 6:

דרך החישוב לכל סוגי תשלומי המזונות היא אחידה: **כמה ההורה אמור לשלם, פחות הסכום שהוא משלם בפועל*.**

* אם הורה זכאי לקבל סיוע בשכר דירה, כמובן שבחישוב המדור יש להתייחס לכך, ולהוריד את סכום הסיוע מסכום המדור, ורק אז לבצע את החישוב. כנ"ל לגבי הנחות למעון וצהרון, ביטוחי בריאות וכו'. לגבי מענק הלימודים (כל עוד הוא מתקבל) הרי שמקובל שההורה המקבל אותו משלם באמצעותו את ההוצאות של תחילת השנה.

א. צרכים תלויי שהות ומדור: דרך חישוב שני הרכיבים כאמור זהה. **מדובר בחישוב דו שלבי:** 1. מחשבים את הסכום שעל הורה א' לשאת בהתאם לשכרו. 2. מחשבים כמה הוא מוציא באופן ישיר בימים שלו עם הילדים (בזמני השהות). הסכום שעליו להעביר יהיה הפרש הסכומים.

את החישוב יש לעשות מאותו הסכום כמובן! אם צרכי הילד המלאים הם 2,250 ש"ח, אזי יש לכפול סכום זה באחוז שכר ההורה, ואז לכפול את **אותו הסכום** ביחס זמני השהות של ההורה, ואז **לבצע חיסור בין שתי התוצאות שהתקבלו.**

לאחרונה פורסם פסק דינו של כבוד השופט ארנון, בו יש **טעות מתמטית** (סעיפים 42-45) בדיוק בנושא זה. כבודו לא חישב את שני הסכום מסכום הצרכים הכולל. גם במדור וגם במזונות תלויי שהות. ראו [תלה"מ 7383-05-23](#).

ובדוגמא שלנו:

קביעת החיוב בהתאם ליחס שכר ההורים:

עמותת "הורות משותפת=טובת הילד"

האם: 2,250 ש"ח (צרכי כל ילד מעל גיל 6) * 35% (חלקה של האם בהכנסה המצרפית) = 787.5 ש"ח.

האב: 2,250 ש"ח (צרכי כל ילד מעל גיל 6) * 65% (חלקו של האב בהכנסה המצרפית) = 1,462.5 ש"ח.

קביעת החיוב בהתאם לזמני השהות:

בשהייה אצל האם: 2,250 ש"ח * 57% (זמני השהות עם האם) = 1,282.5 ש"ח.

בשהייה אצל האב: 2,250 ש"ח * 43% (זמני השהות עם האב) = 967.5 ש"ח.

תוצאה: על האב לשאת בסכום של 1,462.5 ש"ח בהתאם לשכרו, אך בימים שלו עם הילדים (43% מהזמן) האב מוציא באופן ישיר 967.5 ש"ח, ולכן עליו להעביר לאם רק את הפרש הסכומים. $1,462.5 - 967.5 = 495$ ש"ח.

הלכת ורד: אמנם בדוגמא שלנו בחרנו, לשם הנוחות בלבד, לחשב את התשלום עבור ילד אחד ולהתעלם מהלכת ורד, אך כמובן שבמקרים המתאימים, כמו בדוגמא שלנו בה יש 3 ילדים, ראוי להשתמש בהלכה ולקבוע שסכום צרכי הילדים יחדיו הוא לא מכפלת הסכום 2,250 ש"ח * 3 (6,750 ש"ח), אלא להפחיתו.

טיפ: חישוב המזונות בדרך מהירה - ההפרש/דלתא:

נדגים את החישוב גם על ידי דרך הפרש האחוזים (דלתא): יחס שכר ההורים: $65 - 50 = 15$. האב משתכר יותר מהאם. יחס זמני השהות: $57 - 50 = 7$. האב פחות זמן עם הילדים. לכן, במקרה זה, הדלתא היא חיבור ההפרשים. יחד זה 22%.

עלות צרכי הילד מעל גיל 6 היא 2,250 ש"ח. $2,250 * 0.22 = 495$ ש"ח. ובחישוב לעיל יצא לנו כמובן גם 495. מתמטיקה. לא יכול לצאת אחרת אם מחשבים נכון.

חשוב להדגיש: במקרה הנפוץ כיום בו שכר האב גבוה יותר מזמני השהות של האב עם הילדים מצומצמים יותר, הדלתא היא חיבור שני ההפרשים. כמובן שאם במקרה אחר שכר האם גבוה יותר ו/או זמני השהות עם האב רחבים יותר, יש להתייחס לכך בחישוב ההפרשים. אם למשל שכר האם גבוה יותר, ההפרש (הדלתא) במקרה זה יהיה שלילי, ואותו נוסיף להפרש בגין זמני השהות.

ראו למשל פסק דינה של כבוד השופטת מטלין [בתלה"מ 58833-11-24](#) (סעיף 40 לחישוב מזונות הילדה מעל גיל 6) בו שכר האם גבוה משכר האב ולכן הדלתא בו היא $4 + 7 = 3$. כלומר 93.8 ש"ח $= 3,126 * 3\%$.

ב. צרכים שאינם תלויי שהות והוצאות משתנות (חינוך, בריאות) מחושב בהתאם ליחס ההכנסות:

כמה על הורה א' לשאת בהתאם ליחס שכרו, לאחר שהפחתנו מראש את החלק שהוא מוציא באופן ישיר בימים שלו עם הילדים*.

עמותת "הורות משותפת=טובת הילד"

*חשוב לציין שכאשר השופט מחשב את תשלום הצרכים שאינם תלויי שהות, עליו לבדוק **קודם האם ההורה האחר (לרוב האב) משלם באופן ישיר חלק מצרכים אלו.**

כאשר האב לא משתתף בשום תשלום עבור צרכים אלו, עליו להשלים את מלוא חלקו בהתאם ליחס שכר ההורים.

אבל, אם האב משלם, למשל, את התשלום החודשי עבור הניידים, קונה ביגוד בעצמו, משלם עבור מתנות לימי הולדת של חברים של הילדים וכו', **קודם** יש להפחית סכום חודשי זה שהאב משלם ישירות מסכום הצרכים שאינם תלויי שהות ו/או להפחית מהרכיבים שמתחלקים בין הצדדים (במקרים בו פעם הורה א משלם ופעם הורה ב), **ורק אז לקבוע את הסכום שיש להעביר עבור רכיב זה.** כמו תמיד, עיקרון העל הוא לבחון כל מקרה לגופו.

נציין גם את המובן מאליו, למעשה זה הרי גם החישוב שההורים עורכים בעצמם קיזוזים לגבי הוצאות הבריאות והחינוך אזי כמובן שחישוב זה תקף גם לצרכים שאינם תלויי שהות.

לגבי הסכומים בחישוב הוצאות שאינן תלויות שהות:

כאמור, לרוב צורכי הילד המלאים מעל גיל 6 יחולקו לצרכים תלויי שהות וצרכים שאינם תלויי שהות. הוצאות שאינן תלויות שהות יחושבו ע"פ יחס הכנסות בלבד.

אמנם לאחרונה ראינו שיפור בנושא זה*, אך עדיין חשוב לציין שהחלוקה בין צרכים תלויי שהות לצרכים שאינם תלויי שהות הוא אחד הנושאים היותר בעייתיים/שגויים כיום בפסיקה.

*מספר פסקי דין בהם נקבעו סכומים הגיוניים יותר לצרכים שאינם תלויי שהות:

כבוד השופט פפרני ב**תלה"מ 33705-11-23** שהעמיד את הסכום על 500 ש"ח.

כבוד השופט רן ארנון ב**תלה"מ 15730-09-24** שגם הוא העמיד את הסכום על 500 ש"ח.

כבוד השופטת גילה ספרא-ברנע ב**תלה"מ 29044-03-26** אשר העמידה את הסכום על 600 ש"ח.

לטעמנו, הכאוס נובע מהסתכלות כלכלית שגויה של השופטים:

א. מהן ההוצאות הכלולות תחת הסעיף צרכים שאינם תלויי שהות?

ב. מהו היחס הנכון בין צרכים תלויי שהות לעומת צרכים שאינם תלויי שהות?

מדוע לטעמנו השופטים טועים כלכלית בסכום הנקבע כיום לצרכים שאינם תלויי שהות?

א. תחת הוצאות שאינן תלויות שהות יש מספר מצומצם מאוד של נושאים, בסכומים יחסית נמוכים. **למשל:** תשלום חודשי עבור טלפון נייד, ביטוח בריאות חובה לקופת חולים, נסיעות בתחבורה ציבורית, תספורת ומתנות לימי הולדת של חברים (למרות שזה עד גיל מסויים כמובן). לגבי ביגוד והנעלה שהוא הסכום הגדול יותר, הסכום לא קבוע. יש הבדלים בסכומים בין המשפחות השונות. לפי עשירונים, דרך חיים, בחירה האם לקנות/לא לקנות מותגים וכו'.

עמותת "הורות משותפת=טובת הילד"

שימוש חודשי בטלפון נייד הוא כיום סכום מאוד נמוך (בניגוד לקנייה של טלפון חדש) ויש לבדוק מי מההורים משלם אותו. כנ"ל ביטוח בריאות חובה, אשר לרוב משלמת האם. תספורות, לרוב תלוי במגדר הילד.

ראו בנושא 'צרכים שאינם תלויי שהות' גם את המסמך שהוציא הלמ"ס [עלות גידול ילד בישראל לצורך קביעת מזונות, פברואר 2022](#) בו יש (עמודים 30-31) רשימה של שלל ההוצאות לפי סוגים (לטעמי, וחבל שכך, לא כולן מתאימות לדרך החישוב בבתי המשפט), אך ניתן לראות שאם נבחר את ההוצאות המתאימות לסעיף צרכים שאינם תלויי שהות, ואף נצמיד אותן למדד ממועד הפרסום, לא נגיע לסכומים אשר נקבעים כיום בבתי המשפט.

הסכומים לצרכים שאינם תלויי שהות אשר קובעים שופטי משפחה חייבים להיות מותאמים להוצאות עצמן, ומאוד חשוב שהשופטים ירשמו להורים מה כלול בסכום זה, דבר שימנע ויכוחים מיותרים בין ההורים, בעיקר לגבי נושא הביגוד וההנעלה.

לאחר פרסום בע"מ 919/15, נושא הביגוד וההנעלה (שלא עבור המוסד החינוכי) הפך לנושא נפיץ שגורם למריבות רבות בין הורים גרושים.

במידה ולא רשום להורים **מענה ברור** לנושא בפסק הדין, כל אחד מהם עלול לפרש אחרת את חלוקת התשלום. האם כל אחד מההורים קונה בעצמו לביתו או שההורה אשר מקבל את המזונות קונה עבור שני הבתים כפי שהיה מקובל לפני פרסום 919/15? כל עוד אין הבנה של ההורים, הסיכוי שבהמשך הדרך יהיה ויכוח על הנושא ולעיתים חזרה לבית המשפט גדל. **אמירה תמציתית וקצרה של השופט תפתור מראש מריבות מיותרות אלו.**

להערכתנו, הסכום ההגיוני לצרכים שאינם תלויי שהות הוא 300-600 ש"ח. תלוי בעיקר מה קובעים לנושא הביגוד.

יחד עם זאת, בשטח, אנחנו עדיין רואים שוב ושוב שופטים שקובעים סכומים מאוד מאוד מופרזים לצרכים שאינם תלויי שהות, סכומים ללא כל סימוכין (אילו צרכים כלולים בסכום, כלומר איך כבודו הגיע לסכום שקבע), ולעיתים אף קובעים שסכום הצרכים שאינם תלויי שהות גבוה מסכום הצרכים תלויי שהות! זה כמובן שגוי כלכלית ובלתי מתקבל על הדעת!

במצב הנוכחי, בו גם לאחר מתן פסק הדין ההורים ועורכי דינם אינם יודעים מה כלול בצרכים שאינם תלויי שהות, על מה מבוצע הלכה למעשה התשלום, ומכך לא מבינים כיצד נקבע סכום צרכים אלו, מהווה פתח למריבות. בין ההורים לבין עצמם, ולעיתים בין ההורים לילדים. מי דואג להוצאותיהם של הילדים.

וכמו תמיד, חוסר וודאות, חוסר ההבנה, גורמים ויכוחים, אי הסכמות (למשל על נושא הביגוד) ומעודד הליכים משפטיים במקום הליכי גישור.

בדיוק כפי שכבר נקבעו אומדנים לצרכי הילדים במקרים השונים, ראוי שבתי המשפט המחוזיים יקבעו אומדן לצרכים שאינם תלויי שהות, כולל רישום רשימת הצרכים הכלולים בו.

עמותת "הורות משותפת=טובת הילד"

החישוב של סכום הצרכים תלויי השהות (נניח 1,750 ש"ח מתוך ה 2,250 ש"ח) יהיה לפי החישוב הרגיל לעיל, בעוד שהחישוב עבור ההוצאות שאינן תלויי שהות (500 ש"ח, ההפרש, במקרה שלנו) שונה, והוא יחושב רק לפי יחס הכנסות ההורים.

דרך החישוב: בדוגמא שלנו סכום ההוצאות שאינן תלויות שהות הוא 500 ש"ח. נניח שהאב לא משלם שום הוצאה באופן ישיר. יחס שכר ההורים הוא 65% לאב ו 35% לאם. לכן, האב ישלם לאם $325 = 500 \times 0.65$ ש"ח.

אם האב היה משלם כל חודש סכום של 100 ש"ח באופן ישיר עבור צרכים שאינם תלויי שהות, היינו צריכים **קודם** להפחית סכום זה, ואז לבצע את החישוב כמה עוד על האב להשלים לאם מסכום של 400 ש"ח.

חישוב מדור הילדים:

כיצד נתמודד עם נושא רכיב המדור כאשר הילד מעל גיל 6?

באותם מקרים בהם הילדים לנים אצל שני ההורים (ולא רק בזמני שהות שווים/נרחבים), כל הורה משלם את מלוא עלות המדור עבור הילדים בביתו שלו. האב משלם מדור מלא עבור הילדים אצלו (100%) וגם האם משלמת מדור מלא עבור הילדים אצלה (100%). התשלום הוא חודשי, ומשולם, מטבע הדברים, גם על הימים שהילדים לנים אצל ההורה האחר. העלות המצרפית בפועל של שני ההורים עבור מדור הילדים בשני הבתים היא 200%.

כיום יש שתי דרכים לחישוב מדור הילדים:

1. כבוד השופטים ברנט, פלאוט וויצמן (מחוזי מרכז) ציינו עוד בספטמבר 2020 בעמ"ש [65692-11-19](#) (סעיף 29) את הקושי בפסיקת רכיב המדור, מקום בו התא המשפחתי התפצל ושני ההורים נושאים בתשלום שכירות מלא, כל אחד עבור מדורו, ואף התוו לנו את הדרך לחישוב המדור.

האם בעתיד ייתכן ודרך החישוב תשתנה? אם תמצא דרך מתאימה ונכונה יותר, הדבר בהחלט אפשרי. אנו מתמקדים במצב הקיים. וכלשון פסק הדין:

"אשר לרכיב שכירת המדור - ובכן, בסוגיית חישוב חלקו של הורה במדור ילדיו הקטינים המתגוררים בשני בתים נשתברו קולמוסים ונשחקו מקלדות ודומה שעדיין לא נמצא הפתרון הראוי לסוגיה ורבות בה המחלוקות. יש שסברו כי מעת שכל הורה מלין את הילדים עמו אין מקום להשתתפות בחלק מדורו של האחר, יש שסברו כי יש להתחשב בעלויות המדור בפועל של כל אחד מהצדדים ולחלקן לפי יחס ההשתכרויות בין הצדדים. אחת הבעיות העולות בעת חישוב הוצאות שכירת המדור היא, כי אם ניקח את הסכומים בהם נושא בפועל כל אחד מההורים ונגזור מהם את שיעור חיובו של כל אחד מהם, הרי שאנו נותנים פתח למי מההורים לשכור מדור בעלויות גבוהות לצורך שינוי שיעור החיוב כלפי משנהו, כך אם יחסי ההכנסות הוא כדוגמא 40-60 לטובת האב והצדדים חולקים זמני שהות שווים, הרי שאם האב ישכור דירה בעלות של 10,000 ש"ח והאם בעלות של 5,000 ש"ח ולא יחוב, לכאורה, האב מאומה לאם. על מנת להתגבר על עניין זה אנו סבורים כי הדרך הראויה לחשב את רכיב המדור לקטין המתגורר בשני בתים היא בדרך של הערכת עלות מדור סבירה בעניינו וחלוקת אותה עלות בין הצדדים ע"פ יחס זמני השהות ושיעור השתכרותם". (הדגשה שלי ג.ר.).

עמותת "הורות משותפת=טובת הילד"

בסעיף 30 לפסק הדין כבודה מחשבת כמה על האב לשאת בהתאם ליחס ההכנסות בין ההורים, כמה הוא נושא בפועל בזמני השהות שלו עם הילדות, וקובעת שעליו להעביר את ההפרש בין הסכומים.

כבוד השופט ויצמן חזר על הדברים בעמ"ש 36635-10-23, והוסיף שיש לקבוע עלות מדור סבירה (ללא תלות במדור ששוכרים ההורים בפועל) ולחלוק את אותה עלות בין הצדדים ע"פ יחס השהייה ויחס ההשתכרות בניהם, וזאת בהתעלם לעיתים מהסך אותו מוציא כל הורה בפועל בגין רכיב המדור. הדבר אומר שכל הורה זכאי לשכור מדור יקר יותר מהממוצע באזור מגוריו, אך לצורך חישוב המדור בית המשפט ייקח עלות מדור "סביר".

כך ראוי גם אם להורה יש משכנתא. משכנתא ניתן לפרוס, למשל, ל 15 שנים ואפשר ל 25 שנים. ההורה יכול לשלוט בגובה התשלום החודשי שלו, וכמובן לפעול להקטנת הכנסתו הפנויה. לכן, לא תמיד יש לקחת את סכום המשכנתא החודשי עצמו, אלא סכום "סביר" ומתאים.

אם כך, בהתאם לפסיקות בתי המשפט המחוזיים, הדרך המקובלת כיום היא שמדור יחושב כפי שמחושבים צרכים תלויי שהות.

דרך החישוב מתבצעת כדלקמן: בשלב ראשון, השופטים מעריכים עלות מדור סביר המתאים לתא המשפחתי ואזור המגורים (במידה ומתקבל סיוע בשכר הדירה זה המקום לזכור להפחית אותו מסכום המדור), וממנו גוזרים בהתאם לפסיקה המנחה את סכום המדור עבור הילדים: 30% לילד אחד, 40% לשני הילדים, ו 50% לשלושה ילדים ומעלה.

בשלב הבא יש לחשב את עלות המדור שאמור לשלם כל אחד מההורים בהתאם ליחס ההכנסות בין ההורים, ולאחר מכן יש לחשב את העלות שמוציא כל הורה באופן ישיר על הילדים בביתו שלו. כזכור, החישוב הוא דו שלבי.

חשוב: שני הסכומים צריכים שניהם להיגזר מתוך אותה עלות מדור כמובן, בדיוק כפי שאנחנו מחשבים צרכים תלויי שהות בהתאם ליחס שכר ההורים ויחס זמני השהות לפי סכום אחד של צרכי הילד. את התוצאות שהתקבלו יש להפחית זו מזו, וזהו הסכום אותו יידרש להעביר מי מההורים להורה האחר.

במקרים בהם הילדים לנים בבית אחד בלבד, עקרונית החישוב זהה כמובן. המתמטיקה באה לעזרתנו גם כאן. כאשר אין כלל זמני שהות עם הורה אחד, הרי שהחלק החישובי הזה **מתאפס**, והסכום שההורה ישלם יהיה ללא שום הפחתה בגין זמני השהות. אך כמובן שכן תהיה התחשבות ביחס שכר ההורים.

חישוב מדור לילד במקרה שהודגם בנייר עמדה זה:

קביעת החיוב בהתאם לשכר ההורים:

האם: $666.66 \text{ ש"ח} (\text{עלות המדור של כל ילד}) * 35\% (\text{חלקה של האם בהכנסה המצרפית}) = 233.3 \text{ ש"ח}.$

עמותת "הורות משותפת=טובת הילד"

האב: 666.66 ש"ח (עלות המדור של כל ילד) * 65% (חלקו של האב בהכנסה המצרפית) = 433.3 ש"ח.

קביעת החיוב בהתאם לזמני השהות:

בשהייה אצל האם: 666.66 ש"ח * 57% (זמני השהות שהילדה עם האם) = 380 ש"ח.
בשהייה אצל האב: 666.66 ש"ח * 43% (זמני השהות שהילדה עם האב) = 286.66 ש"ח.

תוצאה: על האב לשאת בסכום של 433.33 ש"ח בהתאם ליחס שכר ההורים, אך בימים שלו עם הילדים (43% מהזמן) הוא משלם באופן ישיר עבור המדור 286.66 ש"ח, ולכן עליו להעביר לאם את הפרש הסכומים. 146.66 ש"ח = 433.33 - 286.66. ולכל הילדים יחדיו כאשר כולם יהיו מעל גיל 6: 440 ש"ח = 3 * 146.66.

חישוב המדור בדרך המהירה - הפרש/דלתא:

נחשב את הדלתא (הפרש) באחוזים של המדור: אלו אותם מספרים כמובן. יחס שכר ההורים: 15 = 65 - 50. האב משתכר יותר מהאם. יחס זמני השהות: 7 = 57 - 50. האב פחות זמן עם הילדים. לכן, במקרה זה הדלתא היא חיבור ההפרשים. יחד זה 22%.

146.66 ש"ח = 666.66 * 0.22. ובחישוב לעיל יצא לנו כמובן גם 146.66. מתמטיקה.

2. שיטת "ליפשיץ וליפשיץ": שיטה זו פחות נפוצה כיום, וחשוב לציין את עמדתם של ליפשיץ וליפשיץ שהיא מתאימה רק למקרים של זמני שהות רחבים.

החישוב מבוצע כך: לוקחים מדור מצרפי של הילדים בשני בתי ההורים, מחשבים את החלוקה בין שני ההורים רק לפי יחס השכר (בדרך זו אין התייחסות לחלוקת זמני השהות), ואז מפחיתים את התשלום שההורה האחר, לרוב האב, מבצע באופן ישיר.

ובדוגמא שלנו: מדור כל ילד הוא 666.66 ש"ח. בשני הבתים זה 1,333.33 ש"ח. עכשיו נחשב את חלקו של האב, כאמור רק לפי יחס שכר ההורים: 866.66 = 0.65 * 1,333.33, ואז, מסכום זה נפחית את מלוא הסכום שהאב מוציא באופן ישיר בעצמו, במקרה שלנו 666.66 ש"ח. לכן, המדור שעל האב להשלים לאם עבור כל ילד מעל גיל 6 הוא 200 ש"ח.

חישוב מזונות ומדור יחדיו:

כמובן שהחישוב זהה לחישובים לעיל. במקום צרכי הילד בסך 2,250 ש"ח בחישוב המזונות, והסכום 666.66 למדור, פשוט נציב את הסכום המצרפי. 2,916.66 ש"ח ונחשב. פשוט וקל.

הדלתא היא 22%, ונכפיל אותה בסכום 2,916.66 ש"ח.

2,916.66 * 0.22 = 641.66. ובחישוב לעיל יצא לנו 495 למזונות ו 146.66 למדור. 641.66 = 495 + 146.66. מתמטיקה.

עמותת "הורות משותפת=טובת הילד"

ומה לגבי החזקת המדור:

כיום, לצערנו, יש שתי דרכים, לפי מחוזות, לנושא החזקת המדור:

1. בהתאם לפסיקות ממחוזי מרכז, סכום החזקת המדור כבר כלול בצרכי הילד. בכל גיל.

ראו פסקי דין של כבוד השופט ויצמן [ברמ"ש 78829-12-24](#) (סעיף 14) ו**בעמ"ש 68356-11-11** [24](#) (סעיף 20). מפסקי דין שאנו קוראים, כך מקובל כיום במחוז תל אביב, מרכז, דרום וירושלים.

*נציין שכאשר ההורה גר בבית ההורים (לא בשכירות בדירה שלהם, אלא בביתם) בחלק מהמקרים אין לו תשלומים עבור החזקת מדור, ובמקרים אלו יש לקבוע את צרכי הילד בהתאם. על סכום נמוך יותר.

2. לעומת זאת, במחוז חיפה והצפון קראנו לאחרונה מספר פסיקות בהן סכום החזקת המדור לא כלול בצרכי הילד, אלא מוסיפים אותו בנפרד בחישוב המדור. ראו למשל את פסק דינו של כבוד השופט פפרני [בתלה"מ 33705-11-23](#) ופסק דינה של כבוד השופטת היימן [בתלה"מ 12773-07-24](#).

אבל, חשוב לעשות זאת נכון!

במספר פסיקות במחוז חיפה ראינו שהשופטים לקחו, לטעמי בשוגג כמובן, את סכום צרכי הילד 'המקובל' במחוז מרכז ותל אביב (נניח הרף העליון 2,500 ש"ח לילד שחי בשני הבתים) ולזה הוסיפו את סכום החזקת המדור, וכך הגיעו לצרכי ילד של כ- 3,000 ש"ח!

לטעמנו, דרך זו שגויה כמובן. לאור זאת שבמחוזות מרכז, ותל אביב, הדרום וירושלים, סכום צרכי הילד כבר כוללים בתוכם את סכום החזקת המדור, הרי כל עוד במחוז חיפה והצפון ממשיכים לעבוד בדרכם השונה, לא ברור מדוע, ראוי כמובן לקחת צרכי ילדים נמוכים יותר כך שכאשר נוסיף את סכום החזקת המדור הסכום הכללי יהיה הגיוני.

ראו למשל את פסק דינה של כבוד השופטת גילה ספרא-ברנע (סעיף 32) [בתלה"מ 29044-03-26](#) לעומת פסק דינו הנכון לנושא זה של כבוד השופט רן ארנון [בתלה"מ 15730-09-24](#).

עמדתנו בנושא החזקת המדור:

אם בית משפט מחוזי הביע את עמדתו, ראוי ששופטי משפחה יפעלו בהתאם.

מעבר לכך, חשוב מאוד שתהיה אחידות בפסיקה. ברגע שיש שתי דרכים לנושא החזקת המדור, יש יותר סיכוי לוויכוחים ומריבות.

מחציות (עד גיל 6) / הוצאות משתנות (מעל גיל 6):

הוצאות חריגות/משתנות מתייחסות להוצאות חד פעמיות, לא קבועות, לרוב בנושאי חינוך ובריאות.

כאמור, עד גיל 6 דבר לא השתנה, והחלוקה היא עדיין חצי חצי.

עמותת "הורות משותפת=טובת הילד"

לאחר גיל 6 יש כיום שתי אפשרויות:

א. חצי חצי. נציין שיש שופטים אשר אף ציינו בפסק הדין שחלוקה **שלא** של חצי חצי יכולה להוות פתח למריבות מיותרות. כמו תמיד, כל מקרה לגופו.

ב. ההוצאות מתחלקות בהתאם ליחס הכנסות ההורים. נניח ויחס הכנסות ההורים נקבע על 70/30. **מתוך הבנה שהיחס אחרי תשלום המזונות קטן יותר**, חלק מהשופטים יקבעו, לרוב ללא הסבר, שהחלוקה להוצאות המשתנות תהיה, נניח, 65/35 או 60/40. אך יש שופטים שמשאירים את יחס התשלום על 70/30. **זאת כמובן טעות כלכלית בסיסית.**

ההחלטה היחידה שאנו מכירים לנושא היא של כבוד השופטת מורן ואלך-ניסן, [בתלה"מ 42914-05-24](#).

כיצד ידאגו השופטים למניעת ויכוחים בין ההורים לאחר מתן פסק הדין? יפרטו להורים מה כלול בסעיפי המזונות השונים.

שופטים כותבים פסק דין למזונות. בתחילה מסבירים את הרקע הדיוני ואת עמדות שני ההורים, לאחר מכן מה אומרת הפסיקה, ואז עוברים לדון במקרה הפרטני, וקביעת התוצאה.

במקרים רבים אין הסבר ופירוט לחלק הכי חשוב בפסק הדין - התוצאה. לרשום להורים מה כלול בסכום מזונות: צרכים תלויי שהות ובעיקר מה כלול בצרכים שאינם תלויי שהות, כולל נושא הביגוד.

בדיוק כפי שכיום חלק מהשופטים (חבל שלא כולם) מסבירים כה יפה בסוף כל פסק דין את החלק של ההוצאות המשתנות (חינוך ובריאות), את חלוקת התשלום בין ההורים באחוזים, רשימה מפורטת מה כלול תחת כל סעיף, וכיצד על ההורים לפעול בנושא מול ההורה האחר לפני ההחלטה על הוצאה כזו או אחרת (ראו למשל פסק דינה של כבוד השופטת היימן [בתלה"מ 12773-07-24](#)) - דרך מבורכת אשר מטרתה מניעת ויכוחים בין ההורים בהמשך הדרך - **כך ראוי וחשוב שיהיה גם לגבי סעיפי המזונות השונים.**

פסק הדין מיועד להורים. ההורים צריכים מעכשיו להתנהל לפי מה שנקבע בו. ולכן, כה חשוב שהחלק של 'התוצאה' בפסק הדין יהיה מפורט יותר מהנהוג כיום. לכן, כה חשוב לרשום להורים באופן ברור בסוף פסק הדין (ולא רק כחלק מההסבר המשפטי) מה כלול בסכום המזונות. כולל נושא הביגוד.

לסיכום:

אנו תקווה שעורכי הדין למשפחה והשופטים כאחד יעשו בנייר עמדה זה שימוש ראוי, ויביאו לחישוב מזונות ומדור נכון ואחיד יותר, מפורט ומובן יותר, ויסייעו בכך להפחתה משמעותית בהסלמה של סכסוכים עצימים בנושא זה.

* תודה רבה לעו"ד דביר טייטלבוים על עזרתה בכתיבת נייר עמדה זה.

גיא רוה משמש כיו"ר עמותת "הורות משותפת=טובת הילד"